

Universitätsbibliothek Paderborn

**Illvstrissimi Viri Petri De Marca Archiepiscopi Parisiensis
Dissertationvm De Concordia Sacerdotii Et Imperii, Sev
De Libertatibvs Ecclesiæ Gallicanæ, Libri Octo**

Marca, Pierre de

Parisiis, 1669

VI. Quæritur, an leges canonibus contrariæ in caussis ecclesiasticis vim
habeant. Nullæ sunt ex rescripto Valentiani, & ex sententia Synodi
Chalcedonensis, de qua dictum cap. VIII. hujus libri. Quod ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-15591

non solum eos articulos Novellarum amplectitur qui Canonum verba ~~et~~ ^{ad} mōdūs sequuntur, sed etiam eos qui canonum mentem jurisdictione supplerunt, id est, *ad affectionibus quibusdam legitimis*, & *Deo gratis*, ut loquitur ille, canonum sententiam interpretando, quæ videbantur omissa addiderunt. Quin etiam eas leges quæ canonibus per interpretationem aliquid adjiciunt, quæque modum rei gerendæ & ordinem judiciorum præscribunt, inter ea recenset quæ vocat *ouaddorē vñpnua rōis c̄xclvnia p̄xqis xvḡvōr̄*. Quamvis alias quosdam articulos, qui canonibus non continentur, inter ea reponat quæ vocat *ēnq̄ uñp̄lāya c̄xclvnia p̄xqis*. Quale est, de Abbatum electione, ne Clerici sint literarum expertes, aut Curiae addicti, & de bonorum ecclesiastico-rum alienatione, & aliquot ejusmodi. Exemplo Ioannis Scholastici, Photius Nomocanone suum edidit, ubi leges cum canonibus componit, quamvis alia methodo.

V. Novellarum ecclesiasticarum usus obtinuit etiam in Occidente; ut videre est apud Gregorium Magnum, qui Ioannem Defensorem abeuntem in Hispaniam monet quid sequi debeat in judicio quod illi delegarat. Et initio Commonitorij profert Novellam constitutionem c x i i i . quæ penè totius antiqui juris canonici synopsim complectitur, ipsumque interpretatur. De persona Presbyteri, inquit, hoc attendendum est, quia si quam causam habuit, non ab alio teneri, sed Episcopus ipsis adiri debuit; sicut Novella Constitutio manifestat, que loquitur de sanctissimis & Deo amabilibus ac reverendissimis Episcopis, Clericis, & Monachis. Imperator Iustinianus Augustus Petro Glorioissimo prefecto praetorio: Si quis contra aliquem Clericum &c. Plurium legum testimonia deinde profert, ex quarum prescripto judex delegatus judicium ferat. Ioannes etiam VIII. Novella Constitutione nititur adversus quosdam Episcopos, qui Bicbertinum laicum sine causa cognitione à communione removere tentabant. Insuper, inquit, nostro apostolatu intimavit (Bicbertinus) ut eum sine ratione discussa excommunicare vultis. Quapropter apostolica autoritate jubemus ut nemo vestrum eum excommunicet antequam ad legis examen proveniat. Scitote quemadmodum in centesimo capitulo Africani Concilii legitur, similiter in fecundo Novellarum Iustiniani libro, ut nemo Episcopus aut Presbyter aliquem excommunicet, antequam causa probetur &c. Quare non immerito Hincmarus & Ivo Novellas Constitutiones Iustiniani à Roma Ecclesia servari scripsierunt, ille in O-

Greg.lib.11.ep.54.

Habetur apud
Gratia, ut. q. i.
De persona.

Ioannes cap. 163

Hincmarus O-
pusc. c. 17.
Sed & leges Ro-
manas ab impera-
tore Iustiniano
promulgatae, quae
probat Ecclesia.

pusculis , hic in Epistolis

V. Constitutiones Iustiniani in iudiciis ecclesiasticis viguisse dixi, quia secundum Canones erant decretæ. Vnde quæ solet de legibus, quæ de caussis ecclesiasticis latè, canonibus adverfantur, quem locum obtinere debeant. In eam rem extat Valentiniani III. & Marciani Constitutio edita anno C D L I V. à qua discedere non licet: *Omnes sanc pragmatis sanctiones, que contra canones ecclesiasticos interventu gratiae & ambitionis elicite sunt, robore suo & firmitate vacuas cessare precipimus.* Hoc suum propositum Marcianus per Iudices cognitores Synodo Chalcedonensi exprefserat: quæ solitis acclamationibus justam sententiam exceptit, & in eas voces erupit quæ Actione quarta Concilij continentur, ut nullæ Pragmaticæ leges adversum Canones vim habeant, quemadmodum uberiori superiori capite octavo. Id tantum monebo, Principum eam fuisse mentem, ut nihil sibi licere putarent in eos canones qui editi fuissent à Synodis Oecumenicis, & Edicto publicè recepti. Quare Theodosius Balsamo graviter refellit Græculorum illorum adulacionem qui canones non esse servandos dicerent cùm legibus adverfantur: quia, inquit ille, *canones ab Imperatoribus & à sanctis patribus editi & confirmati, tanquam divine scripture suscipiuntur;* Leges autem à solis Imperatoribus aut editæ aut receptæ sunt; & propterea vim non obtinebunt adversus divinas scripturas aut Canones.

VII. Eadem est omnino sententia Friderici II. Imperatoris, cuius Constitutio extat inter Honorij III. epistolas; quam Romæ ipso die inaugurationis suæ edidit anno M C C X X. quæque relata est in Codice post Marciani legem. Etenim Fridericus irrita esse jubet omnia statuta & consuetudines qua contra libertatem Ecclesiæ edita sunt adversus canonicas & imperiales sanctiones, id est, adversus canones qui ex Principum edito aut consensu promulgati fuerint. Eodem tempore Honorius decretali epistola, excommunicatione percellendos statuit qui ea statuta & consuetudines introductas contra Ecclesiæ libertatem retinere, & juxta earum præscriptum judicare præsumpserint. Quæ verba lucem acciperē debent è Constitutione Friderici, scilicet quatenus Ecclesiæ libertas contra canonicas & imperiales sanctiones oppugnabitur. Eodem pacto intelligendus est Nicolaus primus in epistola quam ad Concilium Silvanensem scripsit, cùm ait *Imperatorum leges non esse penitus renundandas; sed evangelicis, apostolicis, atque canonicis*

*decerum : De
Episcopatus suo
Metropolitano su-
perioritate pro-
fessio. Ivo ep. illus.
Dicunt invenimus
legum Novella-
rum, quae sum-
mendat, & formal
Romana Eusebi.*

L. Privilegio n.
C. de Sacra. Is-
rael.

- Extat erum in
Quarta Compila-
tione Decretal.
cap. 1. De Con-
fessione peccatum.

C Aubert. Caff.
S C. de facol. Int.
X I. c. epik. Histo.
433.

C. Novem. 12

1- Nicolai ep. 31.
relaxata Gmelin.